

Nro. 31.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS AP. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.

Indult Bétsből , Pénteken Aprilis 17 - ik napján
1807-ik esztendőben.

B é c s .

Az Austriai Birodalomban találató minden hü-
séges alattvalók bizonyosan egész nagysága sze-
rént érzik azt a' vesztést, a' mit Mária Therésia
kedves Császárnénk és Királynénk ő Felségének
ily hamar és véletlen történt halála okozott, a'
melynek mostanában ilyen bővebb környülállásait
irhatjuk: A' folyó Aprilis 5-ikén tüdő gyuladást
és oldalfájást kapván ő Felsége, ennek lett a' kö-
vetkezendő napon idő előtt való szüles a' követke-
zése. A' tsetsemő harmad napra kimult a' vi-
lágbol: a' Felséges Szenvedőnek első betegsége
pedig már tsak nem elvétetett vala, midőn a' szü-

H h

lés' következései azt ismét oly mértékben megújították, hogy elkerülhetetlenül meg kelle halni ő Felségének. Még 11-dikben a' Felséges Urunk és Károly ő Cs. Kir. Fő Hertzegsége felérkezésekkor vala egy kitsiny reménség életben való megtartathatásához: hanem a' következett napon ez is egészszén elenyészvén, dél után a' halálra vált beteg, minekutánna buzgó ahétatosságait már néhány napokkal az előtt elvégezte volna, a' Sz. Sacramentomokkal a' halálra elkészítettett, és a' Szenttség az Udvari és egyéb Parochiale templomokban kitétetett, 's közönséges imátságok rendeltettek. Estvéli 10 órakor gyermekeit magához hivatván a' haldokló, azokat megáldotta. Császár ő F. ge a' kit ennyi fájdalmak és keserüségek is el nem tsüggeszthettek, egy szempillantatig is el nem távazván a' betegnek ágya mellől, azt vigasztaló szavaival hátritotta, a' mellyek között végezetre Kedves Maria Theresiáját a' szebb és jobb világra által botsátotta, a' ki 13-ikban reggeli hetedfél óra után, egész elmebéli jelenvalósággal és lelki tsendességgel végképpen elszenderedett, minekutánna jóltévő élete 34 esztendőkre 10 hónapokra és 7 napokra telt volna. A' világra hozott 12 magzatjai közzül 4 Császári Fő Hertzegek és 5 Fő Hertzegaszszonyok vannak édes Attyoknak vigasztalására 's a' népeknek reménségekre, életben. A' kiknek a' holdogúlt Felséget, mint hajadont, mint férjhez ment aszszont, mint anyát, 's mint jóltévő szívü Fejedelem aszszont közelről szemlélni módjok lehetett, egygyező szájjal és szívvel vallást tesznek tsudára méltó magaviseletéről. Magának sokat nem tulajdonított, lebo-

tsátkozó, mást megelőző, a' segedelemre mikor csak lehetett mindenkor kész, maga kevéssel bé-
 érvén mások eránt nagy lelkű, minden nemes és
 jó tselekedetet betsülő, a' mesterségeknak ked-
 vellőjök és óltalmazójok, 's a' Monarchia béli jó 's
 hűséges népeknek szerető édes anyyok lévén, ezen
 virtusoknak minden napi gyakorlásokban állottak
 közönséges és házi belső életébéli foglalatosságai,
 a' mellyek még betsesebbé tétettettek az azokkal
 özfze köttetett Keresztényi türedelem és kegyes-
 ség által. Szive és lelke nagygyá vólt formáltat-
 va. Tifztelettel fog rolla a' jövendő világ emlé-
 kezni. Örvendetesebb napokra és hosszabb élet-
 re vólt érdemes.

Meghidegedett tetemei tegnap (16-ikban) dél-
 utánni 5 órakor tétettek-le fényes születéséhez il-
 lő halotti pompával nyugodalmának helyére, a'
 melly naptól számlálván 3 hónapokig tart a' fel-
 vett Udvari gyászruha.

A' Koronaörökös Ferdinand ő Cs. K. fő Hertzeg-
 sége, tegnap reggel leindúlt Bétsből Buda felé,
 valamint szintén Károly ő Csász. Kir. Fő Her-
 tzege is.

Ismét egy új tanubizonyságát adta Mélsósá-
 gos Kis Rhédei Rhédey Lajos Cs. K. valóságos Ka-
 marás Ur több izben megbizonyított példás Haza-
 fiúi Nagy lelkűségének, és a' Hazai Literatúra elő-
 mozditásához viseltető Nemes buzgóágának, —
 Ugyan is, a' nem régiben megholt h. e. Csoko-
 nai Vitéz Mihály, a' mi remekelméjű Versszerzőnk
 halála előtt kinyomtattatta itt az általa készült
 Anakreoni Dalokat; de a' mellyek halála után is

sokáig heverték a' Könyvnyomtatónál kiváltatlan 's olvasatlan. Erről a' fent tisztelt Moecenas tudósíttatván azonnal kiváltotta azokat, 's a' boldogult szerző Édes Annyának ajándékozta minden nyomtatványit. Ez az eredeti remek munka árván maradván, valóban érdemes volt illy nagy lelkű pártfogásra. Most tehát már megszerezhető lészen a' Munka mind Debreczenben, mind Pesten.

B u d á r ó l, Aprilis 10-kén.

Tegnap a' Budai várban szokott rendtartással özfzfe gyülekezvén az Országnak ide küldetett Rendjei, első üléseket tartották, az Első Táblához tartozók t. i. az Ország Nádor Ispánya ő Cs. K. Fő Hertzegségének, a' Második Táblához tartozók pedig a' Personalis Mélt. Semsey Ur ő N. gának előlülések alatt. A' Cs. K. Fő Hertzeg deák, a' Personális Ur pedig magyar, mind ketten gyökeres, hathatos, és ékes beszédeket intéztek a' Rendekhez: a' mellyek között az elsőre M. Gróf Kolonics László Kalocsai Érsek Ur ő Excellentiája, a' másodikra pedig az Esztergomi Káptalan Követe Fő Tifzt. Király Ur, hasonló ékes és fontos beszédekkel feleltek. —

G y u l á r ó l, Békes Vármegyéből Böjt más hava 21-kén 1807. — Uj öröm árja borította el ismét Nemes Megyénket, a' midőn Nagy Méltóságú Szent - Györgyi Horváth 'Sigmund Ur Eő Ex.ját, mint Nagy lelkű Fő Ispányát, és régen ohajtva várt kegyes attyát e' folyó hónap 14-kén kebelébe fogadta; részt vettek ezen nagy örömben

nem tsak a' Nemesség, hanem a' M.gos Gróf Wenkheim Ferencz, mint helybeli ditséretes tulajdonságú Földes Ur által fel állított egy forma ruházatú Magyar, és Német polgári sereg is, a' melly a' leg jobb izlés szerént való Uniformisú Bandájával Eő Ex.ja eleibe ki rukkolván, előtte katonai parádében defilirozott, és Eő Ex.jának szerentsés meg érkezésiért öröme kinyilatkoztatására szálvét lött. Melly örvendetes nap így eltelvén, ugyan ezen hónap 16-kán az Ország gyűlését tárgyázó Közönséges Gyűlése tartatott ezen Nemes Megyének, a' hol a' több fontos tárgyak elintézése mellett a' Tek. Rendeknek köz meg egyezéséből az Ország Gyűlésére mint követek ki nevezettek, Tek. Kir. Tanátsos és Első All Ispány Csuport László, és Zsadányi 's Török Sz. Miklósi Almásy Ur helyébe pedig a' Nemes Megye Kormányozására surrogáltatott Tek. Vidovich György Fő Jegyző Ur, ennek helyébe Rosti Albert 1. ső Jegyző Ur. Ezen örömmel tellyes időközben e' folyó hónap 19-kén bé következvén Felséges Császári 's Kir. Herczeg, kegyelmes Nádor Ispányunk neve napja azt is annak Méltóságához illendően meg tisztelni első kötelességeknek esmérvén a' T. Rendek, minnyájan Nagy Misét halgattak, és Eő Hertzégsége hofzszú életiért buzgó fohászkodásaikat a' Mindenható eleibe öntötték; melly napnak nagyobb ditsötítésire a' polgári katonaság is felbuzdittatván egész parádében ki rukkolt, és a' Mozsarak durrogásai mellett a' Szent mise alatt igen jelessen tüzelt; ezen ditső napon a' Tekint. Rendeket Nagy M.gú Fő Ispány Ur meg vendé-

gelvén, a' mozsarak sűrű bömbölései, és a' polgári Banda kellemetes török muzsikája között, Felséges Nádor Ispányunk betses életiért, és szivből ohajtott egészségiért számtalan poharak ki üritettek, mindeneknek ajakain lebegvén: Éljen a' Felséges Csász. 's Kir. Herczeg Jósef, kegyelmes Nádor Ispányunk. — Ellyen Nagy M.gú Szentgyörgyi Horváth 'Sigmund Úr kegyes Fő Ispányunk!

H i v a t a l s z e r é n t v a l ó H a d i T u d ó s í - t á s o k.

Az Eylaui ütközet után következett történetek, a' mellyeknek előadások a' 28-ik számú M. Kurirban félbe maradt, ilyen rendel folytattatik az Orosz tudositásokban: — „

„Febr. 13-kán 13 Frantziát fogtak - el a' Kozákok. Febr. 14-kén éjtzaka ismét rajok ütöttek némely Kozák Regementek a' Gen. Platow rendeléséből a' Frantzia vigyázó tsoportokra 's őket megvervén 9 embert elfogtak közülök. A' Milachow Begementje három Fr. Swadronnkat megvervén és elszélesztvén 2 tisztet és 72 embert elfogott. Ezek még tsak Jan. 30-kán érkeztek volt meg a' Bernadotte táborához, és azt beszéllették, hogy az ehez tartozó ellenséges Regementeknek számok felettébb össze olvadt a' sok felé történt verekedésekben. Ugyan ez napon történt; hogy két Kozák Regementek a' Gen. Platow rendeléséből 12 ellenséges Svadronokat megtámadván, 10 tisztet 167 köz embereikkel és egy zászlóval egyetemben elfogtak, 's a' többeket nagy részint

a' tsatázó mezőn összevagdalták. Tudósítás érkezvén a' szélen álló Gen. Major Lambertitől, hogy az ellenség száma nevedne, és hogy csak a' gyalogjai 2000-ren lévén, már Wernsdorf és Lichtenhágen nevű falukat elfoglalták volna, néki Gen. Major Korf 3 Vadász Regimentekkel és 3 ágyúkkal azonnal segítségére küldetett, oly rendeléssel, hogy tanyájokat tartsák meg, 's ha lehet a' nevezett falukból űzzék is ki az ellenséget. Gen. Major Pahlennek oly rendelés adatott ugyan ekkor, hogy 4 Swadronokat elküldvén, tartassa szemmel annak az ellenséges csoportnak mozgulásait, a' melly a' Frisch Haff (vagy Hav) nevű tengerszakadáson által Fischhausenhez ment; vagy arra üsön is réa. —

„Febr. 15-kén éjjel még jókor oda hagyta az ellenség Lichtenhausent, a' mellyet G. M. Korf azonnal elfoglalván, ő innen, Gen. M. Lamberti pedig Golaubol, a' Mansfeldben és Wernsdorfban tartózkodó Frantziákra rájuk ütöttek, 's nékiek sok kárt tévén, 's az egygyik faluban 84 embereiket a' másokban pedig 4 tisztjeket és 60 köz embereiket elfogván, őket elkergették. Az után az Oroszok hal felől, a' Pruszsusok pedig jobb felől előre kezdettek nyomulni. Gen. Platow két Kozák csoportokat küldvén ki két felé az ellenség mozgulásainak megkémlelésére, ezek között az egygyik egy ellenséges vigyázó csoportra talált, 's azt özfze vagdolván, 2 embert elfogott; a' másik egy ellenséges Swadronnal özfze találkozván azt elfélesztette és abból 8 embert fogságra hozott. A' Papusin Kozák Regimentje egy ellensé-

ges Swadront egészen semmive tett, 2 altisztet és 14 köz embert elfogván. Oberstlieutenant Popow elfogott egy Kapitánt és 66 embert. Gen. Platow írja, hogy az ellenség vigyázóbbá tetetődvén, 16-ikra virradó éjjel csak 5 embert foghattak. el a' kiküldetett Kozák csoportok. Zászlótartó Popow 50 Kozákokkal 16-ikban 3 embert fogott. el, a' kik Klein-Leidenau felől futottak.

„A' Ludwigswaldnál álló ellenség szélső vigyázói ellen, a' kik 15-dikben estve a' Kozákokkal özfzetsapván, segittségekre még 3 ujjabb Swadronokat magokhoz vettek vala, két Kozák Regimenteket küldvén. el 16-ikban Gen. Platow, ezek az ellenséget szerentsésen megverték; valami 100-ig való embert meg-öltek, és 13 mat fogságra hoztak. A' Ludwigswaldnál álló Orosz Huszár Regiment egy ellenséges osztályra találván, azt elszélesztette, és 98 embert hozott fogságra. — „Febr. 17-ikén ismét özfzete találkoztak a' kiküldetett Kozák vigyázótsoportok az ellenséggel, és sokat özfzete vagdolván 112 emhert fogságra hoztak.

„A' Gen. Platowtól Febr. 18-kán küldetett tudósítások szerint a' Frantzia armadia az nap délután kezdett, minekutánna Pruszfiai Eylau mindenestől fogva által takarodott volna, Landsberg felé vissza menni (a' feljebb előhozott apró özfzetsapások tehát még mind Eylau és a' Pregel vize között történtek). Betegjeit egy részint hátra hagyta ezen hátrálás közben az ellenség. Ugyan csak Gen. Platow írta 19-ikben, hogy a' Kozák előljárok Pr. Eylauban 7 beteg és sebes Fr. tiszteket szakasztottak. el 1000 közemberekkel egye-

temben táborjoktól, 's 'az egészségesek között is elfogtak 90 embert. Febr. 20-kán semmi nem történt. — „Febr. 21-kén az ellenség' kergetésére Eylauból tovább indítván Gen. Platow seregeit, az ő előljárói Landsberg mellett a' Frantziákat bérték, megtámadták, és 134 embert elfogván, őket Landsbergből nem csak kikergették, hanem ennek felette több mint 200 atyokfiait, a' kik különböző Regementekből estek volt a' Frantziákhoz fogságra, kiszabadították a' fogságból. Ugyan itt ismét 4 beteg vagy sebes Fr. tiszte, 580 köz embert, és 3 seborvost leptek-meg és fogtak el a' Kozákok. Landsberg felé való futásaközben bagázsijából is nem keveset hagyott hátra az ellenség.

„Febr. 24-kén Gutstadt és Liebstadt körül csak egy lövés távolságra állván Gen. Platow az ellenség mellett, 's ezeu alkalmatossággal különböző özfzetsapások törtenvén, ismét 106 Frantziák estek hozzánk hadi fogságra; egy ágyut is elvettünk töllök: a' kik egyéb eránt még ekkor is hátra felé takarodván, sok bagázsit hagytak ismét itt is hátra. Febr. 25-kén Landsbergbe tetett által az Orosz hadiszállás, a' honnan 26-ikban írta Gen. Platow, hogy a' Kozák Regementek az ellenségnek üzése közben, ezzel néhánszor özsze tsaptak, és 150 embert fogtak el egy ágyuval egygyütt. — (Ennek folytatása következni fog).

A' leg ujjabb hadi történetek, a' mellyek felől a' Petersburgi ujságban még eddig emlékeztetett, Martzius 5-ikén és 6-kán estek, a' mel-

lyekről ilyen tudósítás fordul ezen Ujságban a' Königsbergi tzikkel alatt elő: — „

„A' Pruszszus Gen. L'Estocq seregének előjárói, t. i. két Gran. Batalionok, Mártz. 5 kén Heilsberg városára ütvén, két ellenséges Regementeket, a' mellyek ezt védelmezni akarták, ebből kivertek, és feles kárt okoztak nékiek. Major Arnim Mártz. 6-ikán egy tsupa lovasságból álló tsoportal Bischofstein várossára ütvén, kiverte belőlle az ellenséget, a' hol ismét számos Frantziák estek hadi fogságra. Ahban foglalatoskodott éppen ekkor Major Arnim, hogy Seeburgra is ráüssön, 's az ellenséget, a' melly ott a' Frantzia seregek számára lovakat szedett öfzfe, ezen foglalatosságban meggátolja. A' Pruszszus seregeknél néhány rendbéli öfzszetsapások történtek a' Gen. Plötz vezérlése alatt Braunsbergnél, a' mellyeknek alkalmatosságokkal a' Bernadotte táborából számosan estek hadi fogságra. A' Danczka felől érkezett tudósítások szerént, ez a' város még egészen szabad az ellenségtől, a' honnan az őrző seregnek egy tsoportja Dirschau felé kiküldettétvén, keményen megverekedett egy Lengyel Insurgensekből álló tsapattal, és ezt tökéletesen megverte. Elbing várossába az utolsó vasárnap-tól fogva 3000 lovasságból álló ellenséges tsapat szállott-be, és tegnapra (ezt 10-ikben irták) még 2000 gyalogokat vártak ugyan oda.

„Az Orosz armadia fő vezére B. Beningsen Mártz. 8-kán indult, a' maga fő hadi szállásához tartozókkal egyetemben, utánna a' nagy tábornak, a' melly mostanában az ellenségnek tökéletes ker-

getésében foglalatostkodik. A' mi közönséges és belső szivbéli háládatosságunkat viszi magaval (így szoll a' Königsbergi tudósító) ez a' minden tiszteletet érdemlő ember. Tsak az ő meg nem szűnő fáradozásainak köszönhetjük, hogy a' közelébb múlt terhes környűlállásaink között, a' rend megmaradhatott városunkban.“

* * *

A' Frantzia nagy armádia 66-ik Hadi Tudósításának foglalatja ennyiben áll: — „Osterode, Mártz. 14-kén. A' nagy armadia, szállásain nyugszik. A' két ellenséges seregeknek szélső vigyázó csoportjaik között gyakran esnek öfzfzetsapások. Tegnapelőtt (12-ikben) két Orosz lovas Regementek fellármázták a' mi 69-ik gyalog Regementünket az ő Lingnau és Gutstadti szállásain. Egy Batallionnya ezen Regementnek, lesbe állván, egy lövésnyi távolságról adott egyszersmind tüzet az ellenségre, a' melynek 80 emberei maradtak a' tsatázó mezőn. A' Marschal Soult tábora szélső vigyázóinak vezérjek Gen. Guyot is néhány versben öfzfze tsapott hafznosan az ellenséggel. A' Willembergnél történt kised verekedés után, az Alle vize jobb partjáról mindenütt elkergette az ellenséget a' Bergi Nagy H.tzeg, annak megkémlelése végett, hogy valyon nem tesznek-é az Orosz csoportok valamelly titkos mozdulásokat. War-temburgnál, Seeburngnál, Bischofsburngnál, etc, megfordulván, az alatt néhány versben öfzfze tsapott az ellenséggel, 's valami 100-zig való Kozákokat hozott hadi fogságra. Ugy látszik, hogy az Orosz

armádia az Alle vize mellett Bartensteinnál, a Prufszus Ofztály pedig Kreuczburgnál gyülekeztek öszsze. Az egész Frantzia armádia szállásokon fekszik; az eledelt, Elbing és Braunsberg városaikból, 's azon szigetből veszi, a' melly a Visztula vizének tengerbefzakadó ágai által formáltatik. Két hidak készítették a' Visztula vizén, egy Marienburgnál egy pedig Marienwerdernél. Marschal Lefebre már körülkerítette Danczkát, valamint szintén Gen. Teulie Kollberget, minekutánna az ezek körül találtatott örzőseregek gyenge verekedés után az erősségekbe vissza szorítottak. A' Bavariai Koronaörökös Hertzeg vezérlése alatt lévő, 12000 emberekből álló Bavarussereg Warschaunál a' Visztulán által takarodván, magát az armadiával öszsze tsatolta.

A' Swéd országi tikkely alatt is találunk már hivatal szerént való tudósításokat a' közönséges levelekben. A' leg ujjabbat ezek között Gen. Baró Essen a' Stralsundi Kormányozó adatta-ki, a' melynek ennyiből áll igen summás foglalata: —

„Mártz. 11-kén két Swéd Fregátok két Batalionokat tettek-ki Rügen szigetére. Ugyan e. h. 14-kén délután rendelést vett Oberster Cardell az ellenség' munkáinak megszemlélésire, és hogy egy erősségnek, a' melly a' Swédeknek az ő kiütéseikben nagy akadályokra szolgálhatott, elrontása végett, üssön-ki Stralsundból. A' Swédek ezen erősséghez, egész addig semmi ellenségre nem találván, annyira közelítették, hogy a' bástyák mellett lévő térségre érkezték, és a' töltések mellett álló ellenség addig egyetlenegy lövést sem

téven, a' Swédekre egész szalvét adott, és sokakat megölt 's megsebesített közzülök; a' melly történet a' kirendeltetve lévő Swéd Bataliont tsakugyan meg nem akadályoztatta abban, hogy az 5 vagy 6 ölnyi méjjségü árokba bészökdösvén próbatételeit néhány versben meg ne ujjittsa, noha minden hafzon nélkül, minthogy a' bástyaoldalak meredékek 's az azon napi eső miatt sikámlók lévén, az ostromlók azokra fel nem mászhattak. A' kik itt-ott felmenni iparkodtak, vagy azonnal bátorságoknak áldozatjává lettek, vagy visszafeszések közben, pajtásaik közzül is sokakat lerántottak. Azonközben tudósítást vettek az ostromlók, hogy számos ellenséges sereg nyomúl hátok megé útjoknak elvágására, melyhezképpest azonnal parantsolat adatott az ostromnak félbeszakasztására és a' visszafeszésre, hanem már ekkor a' visszafeszés is bajos volt, minthogy a' várarkából szintolyan bajos volt a' térségre kihágni, mint a' bástyákra felmászni, annyival is inkább, hogy nem tsak ezen bástyákról, hanem a' térségen elszeledve álló ellenséges stutzosok is, a' kik között vissza jöni kéntelenítették, eső módjára szorták rájok a' golyobisokat, a' mellyközben az ellenséges lovasság is elérkezett a' stutzosok segítségire. A' Swédeket az ő Hufzárjaik és lovaságyuik fedezték ezen hátrálássokban, a' melyben ennyit vesztettek: Elesett 2 tiztjek, sebet kaptak 5 fő tiztjeik, 8 altsztjek, 110 köz embereik; 2 fő tiztjeik, 1 altisztjek, és 56 közembereik meg ölettettek-é vagy elfogattatták, nem tudják.

* * *

A' Berlini, Koppenhágai és egyéb idegen le-

velekben ilyen, ujjabb de nem hivatal szerént való tudósításokat olvasunk: —

Berlínből Mártz. 31 - kén. Itt tegnapelőttől fogva igen repdesni kezdetek a' békességes hírek; nagyon kívánni lehet, hogy el ne repüljenek. Gen. Clarke, a' mi Kormányozónak minden órán útnak fog indulni Napoleon Császárhoz. Vannak, a' kik tudván, hogy melly fontos alkudozásokban vette már sok versben a' Császár ezen Urnak hasznát, azt hiszik, hogy most is valami efféle dolokban hivatta őtet magához. Hanem az is igaz más felől, hogy a' még eddig való alkudozások csak a' hadi foglyoknak vízfíza tseréltetéseket illették. Ide járul, hogy a' számos seregek mind két részről özfíze gyülekeztek, az Oroszok minden felől nyomulni kezdetek előfelé; sőt oly hír futamodott, hogy a' Marschal Massena és Gen. Essen seregeik között már is egy igen nevezetes özfízetapás esett volna a' Narew mejjékein.

Koppenhágából a' Danczkában Mártz. 12 - kén költ levelek után írják, hogy a' Frantziák egész seregenként lepték-meg a' Passarge vize balpartjait, Allensteinnál is igen kemény santzok által kezdettek körül venni magokat, és az előttök táltató minden hidakat felégetvén az általjáró helyyeken kemény sántzokat építettek. — Königsberghől a' sebeseket szánakra rakván tovább szállítják őket onnét, kétséggkívvül arra az esetre, hogy ha kívántatni fog ujjabbaknak adjanak helyyet. Mártz. 5 - dikén 100 ilyen szának indultak onnan útra betegekkkel és sebesekkkel. —

H i r a d á s.

N. V á r a d, Martzius 20-kán. A' mult 1806-ik esztendőben Váradon Maramarosi Gottlieb Antal Ur nyomtató műhelyében ezen czim alatt lévő munka tétetett közönségessé :

„Compendiaria Descriptio Foundationis, ac vicissitudinum Episcopatus, et Capituli M. Varadinensis. — concinnata per Josephum Aloys. Kereszturi, AA. LL. et Phil. Doct. atque in Academia Reg. M. Varad. Histor. Profess. P. O.

Ezen Könyvnek hasznos, és a' meg szerzésre érdemes voltát bizonyittják néhány Nagy M.gú Püspököknek, és világi Uri rendeknek azon becses levelei, mellyek már is a' szerzőhez nem kevés számmal érkeztek meg. Valóban ezen munka a' Várad Püspökség, és Káptalan eredetét, üdönkig történt dolgait, és viszontagságait, több irokból, eredeti, és másoló régi levelekből, 's mind eddig közre nem bocsájtott tárgyakból gyűjtvéni öfzve; az effélékben gyönyörködőknek nem tsekély haszonnal szolgál: midőn ezen Megyének Fő Páfztorait, káptalan tagjait, Apáturságait, Prépostságait, Klastromait, Egyházait, sok régi nemágazat (Familia) eredetit, és egyéb honnyi dolgokat tesz szem eleibe. Az arra e' könyvnek, mely is két szakaszokra van osztva, 4 Rf. és tanáltatik a' szerzőn kívül Tifzt. Jenovai János Debretzeni, Titt. Mandich András Aradi; Titt. Fekete Imre Ungvári Director Uraknál. Kolosváratt Tifzt. Bende László P. Minoriták Gvardiánnyanál; Egerben Titt. Perlaki István Törvényt tanító Professor Urnál; és Pesten Eggenberger Könyvárusnál.

El-adandó Ház.

Szabad Királyi Péts várossában a' fő piatznak közepettén egy Ház, melynek alsó részében öt bóltak vagynak, felül pedig öt lakó szoba, két konyhával — e' mellett ugyan tulajdon maga jó téres udvarába még egy más al-ház négy szobából, egy konyhából, egy kamarából, 12 lóra való istalóból álló, és mindenkor vendég-fogadónak szolgáló; alatta lévő három tökéletes jó pintzékkal, mely házhoz végtére a' kortsmáltatásnak jussa kaptsolva vagyon, e' folyó 1807 esztendei Majus hónapnak tizenkilentzedik napján, ugyan Pécs várossában dob szó alatt a' többet ígérőnek el fog adattatni. Melly ezzel köz hirré adatik.

* * *

Tek. Nemes Somogy Vármegyében helyhez-tetett helységben Niklán, a' jövő Junius hónapnak első és második napjain tartandó licitazio által fogja Tekintetes Berzsenyi István Ur, több N. Vármegyékben lévő helységeknek földes Urok, mintegy száz darabból álló jó fajta 's haszon vételű ménesbeli lovait eladattatni, külömbkülömb egyéb hazánk béli és Erdély országi ménlovakkal, számos vemhes kantzákkal, három, két 's egy esztendős szépen nőtt csikókkal egygyütt, a' mellyeket a' közelébb lévő vidék jól esmérvén, akarmelly ménestartó és lókedvellő jó akarójának bizodalommal ajánlani bátorkodik a' tisztelt tulajdonos Ur.